„Dobro jsou dobré mravy a hřích je to, co tíží tvoji hruď a nechceš, aby to lidé zjistili.”

An-Nawwás Ibn Sim‘án Al-Ansárí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Zeptal jsem se Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) na dobro (zbožný skutek) a hřích a řekl: „Dobro jsou dobré mravy a hřích je to, co tíží tvoji hruď a nechceš, aby to lidé zjistili.”
[Správný(Sahíh)] [Zaznamenal ho Muslim]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) byl tázán a na dobro a na hřích a řekl: Největším dobrem jsou dobré mravy, vůči Bohu je to bohabojnost a vůči ostatním stvořením je to neškodit, nehněvat se, usmívat se, hezky mluvit, udržovat rodinná pouta, být hodný, milý, dobře se chovat a hezky se přátelit. Zatímco hřích je to, co tíží duši z věcí, které jsou pochybné a není jim otevřená hruď a srdce o nich cítí pochybnost a strach, že by to mohl být hřích, a člověk si to nepřeje ukázat, protože je to pro nejlepší a dokonalé lidi ošklivé, protože člověk přirozeně chce, aby v něm ostatní viděli dobro, a pokud nechce, aby někdo znal jeho čin, znamená to, že tento čin je hřích a není v něm žádné dobro.

http://www.sunnah.global/hadeeth/cs/show/4308